Luni, 23 Noiembrie, 2026

† Sf. Cuv. Antonie de la Iezerul Vâlcii

Sf. Ier. Amfilohie, episcopul Iconiei, și Grigorie, episcopul Acragandelor

(Dezlegare la pește)

1 Timotei 1

1 Pavel, apostol al lui Iisus Hristos după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a lui Iisus Hristos, nădejdea noastră,

2 către Timotei, adevărat fiu în credință: Har, milă, pace de la Dumnezeu-Tatăl și de la Hristos Iisus, Domnul nostru.

3 Când am plecat în Macedonia te-am îndemnat să rămâi în Efes ca să le poruncești unora să nu învețe învățături străine[1],

4 nici să ia aminte la basme și la genealogii fără de sfârșit[2], care aduc mai degrabă certuri[3] decât iconomia[4] lui Dumnezeu cea întru credință;

5 iar ținta poruncii [aceleia] este iubirea din inimă curată, din conștiință bună și din credință nefățarnică,

6 de la care unii, îndepărtându-se, s'au abătut spre vorbărie deșartă;

7 vrând ei să fie învățători ai legii, nu înțeleg nici ceea ce spun, nici cele pe care le susțin cu atâta tărie.

Luca 14

1 Și a fost că era într'o sâmbătă când a intrat El să mănânce în casa unuia din capii fariseilor.
[...]

12 Zisu-i-a și celui care-L chemase: „Când faci prânz sau cină, nu-ți chema prietenii, nici frații, nici

[1] = Altele decât aceea pe care o propovăduiește Pavel.

[2] = Speculațiile iudaizanților asupra unor încrengături genealogice ale patriarhilor și ale altor personaje din Vechiul Testament, menite să complice lucrurile și să-L așeze pe Iisus Hristos în umbră.

[3] = Dispute; controverse; încrucișări de păreri și cuvinte, de cele mai multe ori sterile.

[4] = Planul lui Dumnezeu pentru mântuirea omului și grija Sa ca acesta să se plinească.

rudele, nici vecinii bogați, ca nu cumva la rândul lor să te cheme și ei pe tine și să-ți fie ca răsplată.

13 Ci, când faci un ospăț, cheamă-i pe săraci, pe neputincioși, pe șchiopi, pe orbi,

14 și fericit vei fi că ei nu pot să-ți răsplătească; fiindcă ți se va răsplăti la învierea drepților”.

15 Și auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă I-a zis: „Fericit este cel ce se va ospăta întru împărăția lui Dumnezeu!”[5]

Tâlcuire

Domnul arată pe cine să chemi la prânz sau cină. Tu ia de aici următoarea regulă: să nu faci niciodată ceva pentru aproapele ca să capeți răsplată de la el aici. Asta nu înseamnă că risipești în zadar: vei fi răsplătit pentru toate la vremea potrivită. În predica de pe munte, Domnul a poruncit să facem toate faptele bune – rugăciunea, postul, milostenia – în taină. De ce oare? Fiindcă Tatăl Ceresc le va răsplăti la arătare celor ce fac acestea. Asta înseamnă că prin toate ostenelile vieții sale creștinul trebuie să-și pregătească fericirea viitoare, să-și clădească locuința veșnică și să trimită acolo provizii pentru întreaga vecie. Acest fel de a făptui este potrivnic principiului: „Interesul poartă fesul”, căci interesele se mărginesc la viața de aici, iar viața creștinească aduce pagubă acestor interese. A trăi astfel nici nu se poate fără credință, nădejde și dragoste față de Domnul. A trăi potrivit poruncilor în așteptarea răsplății înseamnă tot o făptuire înstrăinată de interesele lumești; și, de altfel, e mai aproape și mai limpede inimii decât cine știe ce lucru prea idealist, cum ar fi să faci bine „de dragul binelui”. Așa ceva nu se găsește nicăieri în Sfânta Scriptură. Acolo, cel mai înalt imbold este: „Fă totul pentru Domnul și nu te teme că ai să ieși în pagubă”.[6]

[5] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

[6] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*